

petnajstih in sedemnajstih let; pobrala ju je, kakor je že preje očeta, podedovana pljučna bolezen. Neizrekljiva je tožila za njima, bridko trpela; ali obupala ni.

Ostala ji je še hči, in zdelo se ji je, da ji mora ostati, da nebo ne more biti tako neusmiljeno, da bi vzelo jedino radost njenemu bednemu življenju. V tej veri je živela, delala, skrbela na vso moč.

Kaj njeno trpljenje še ni dopolnjeno? To ni mogoče! Bog nam ne nalaga več, nego kar moremo prenesti. Blažena ji bode — to ve, ve gotovo! — ohranjena.

Nova nada ji je napolnila dušo, okrepčala ji srce. Zjutraj zgodaj je došel gospe Božkovi telegram. Tresoč se v bridki muki je čitala:

„Bolezen se je shujšala v današnji noči. Izbruhala je mnogo krvi. Zdravnik se boji najhujšega. Želeti je, da bi kdo prišel“.

Uboga mati je zaplakala, a dolgo ji niso lile solze. Misel, da treba delati, ohrabrila jej je izmučeno srce, strto dušo . . .

„Sedaj ni časa tožiti“, rekla si je z nadčloveško močjo, katero daje le največja ljubav — ljubezen materina.

Najpreje je poslala Blaženi telegram, da bi se ne prestrašila ob njenem prihodu.

Glasil se je: „Ne morem prenašati skrbi in koprnenja. Oprostila sem se za nekaj časa svojih dolžnostij. Pridem takoj“.

In šla je v hišo, kjer je poučevala, da bi si izprosila dovoljenja, da se sme za nekaj časa oddaljiti.

Bila je prosta; le denarja jej je še manjkalo. Mala skrb ni bila to. Revni prihranjeni denar iz prejšnjih časov se je porabil ves s studijami in bivanjem Blažene v Meranu. Kaj početi? Vzela je svoje skromne rodbinske dragocenosti, drage ji spomine na roditelje in soproga, in jih prodala; poiskala je, kar je imela cenejše obleke in perila, in vse zastavila. Vse ostale priprave za potovanje so se izvršile v največji naglici, in gospa Božkova se je mogla odpeljati še istega dne z večernim vlakom iz Prage.

Delo, naglica in skrbi so jo zadrževale po dnevi, da ni žalovala. Jedva pa je bila žalostna majka v železničnem vozu, jo je zapustila vsa moč, in napadla jo je divja, kruta bol. Vzlic svojemu trudu je prebdela vso noč plakaje, v tožno-sladkih mislih na svojo ljubljenko.

Časih, a le časih, je zasinil v njeno dušo skromni žarek nadeje in ji dal moč zaupanja v srce, katero je že skoraj obupavalo od žalosti. Spominjati se je jela, kako je vse to prišlo.

Njena Blažena, res je bila slabotno dete, a vedno zdravo. Zavratna bolezen, katero je oče zapustil kot žalostno dedščino svojima sinovoma, se ni pri hčeri pojavila nikoli. Tudi ko je bila že mla-

denka, je bila čila in zdrava. Vseh pet let svojih praških slikarskih studij ni niti enkrat obolela, kajti dobra mati je skrbela za njo nepopisno. Prišla pa je doba, ko je šla blažena v Monakovo. Tedaj, povrnivši se domov po dveh letih, prvič ni bila po volji materi. Močno je pokašljevala. Izgovarjala se je, da jo je delo zmagalo. Da bi se izboljšala, je prebila v Pragi leto dnij. Potem pa je šla za svojimi studijami v Pariz. Tu si ni privoščila — kakor se je to kasneje povedalo materi — niti potrebnega oddiha. Delala je mrzlično in izdajala večji del denarja, ki ga jej je pošiljala mati, za izvanredne ure pri francoskih mojstrih. Čez leto je zopet prišla v Prago, a jako slabega zdravja. Usodna rodbinska bolezen se je pokazala prvič neprikrito, grozeče. Dve leti je prišlo od tega časa, a zdravje Blažene se vkljubu vsej skrbnosti in postrežbi ni hotelo izboljšati. Zadnjo zimo je nevarno zbolela, in zdravniki so ji zapovedali „Meran“ kot jedino ohranljivo sredstvo.

To vse je sedaj obupana mati premišljala z nova in z nova, prevdarjala, in vsake malenkosti se je oprijela, ki bi jej bila dala malo nadeje; in kakor že neštevilnokrat v zadnjem času, je zakričala tudi danes, v bedni tej noči zavpila malosrčno: „Bože, Bože moj, smiluj se! Ti jedini moreš pomagati!“

Stoprav proti jutru je zaspala utrujena in izmučena. Sledeči dan in noč svoje vožnje je prebila v topem stanju; nič ni mislila. Gledala je malomarno na pokrajino, ali videla ni nobenih onih planinskih čudes, katerih lepoto in kras je poviševala burna priroda, prebujajoča se z nepremagljivo močjo s svojega zimskega spanja. Jedino to-le vprašanje ji je šumela po glavi: „Kaj se godi z mojim detetom? Kako je dobim?“

Ko je vlak prevozil Bremen, morali so ostati potniki v Gossensassu. Tir je bil, dasi je bilo aprila meseca, popolno zasut od plazov. Železnični delavci so delali že od jutra, da bi naredili vlaku prosto pot. Vender pa se je moralo čakati še pičlo uro, predno so bili vsi plazovi odkidani. (Dalje sledi.)

***** Novice. *****

— Osebne vesti. Deželni odbor je ugodil prošnji ravnatelja deželnih dobrodelnih zavodov, vladnega svetnika gosp. dr. Alojzija pl. Valente, za umirovljenje in mu za njegovo dolgoletno poslovanje v tej lastnosti izrekel zahvalo in priznanje. Provizorično vodstvo deželnih dobrodelnih zavodov je deželni odbor poveril primariju g. dr. Karolu vitezu Bleiweisu. — Gospod Josip Rihar iz Logatec je imenovan živinozdravnikom za Šmarje pri Jelšah. — Davčni nadzornik g. dr. Karol Šavnik je imenovan ministerijalnim koncipistom v finančnem ministrstvu. — Pri finančnem ravnanstvu v Ljubljani so imenovani: finančni koncipist g. M. Spindler davčnim nadzornikom, konceptni praktikant g. E. Kandare finančnim koncipistom, oficial deželnega plačilnega urada g.

Aleksander Inglič blagajnikom, davčni pristav g. Viktor Česnik davčnim oficialom in davčni praktikant g. Valentin Novak davčnim pristavom — Premeščeni so: višji finančni komisar v Logatec, g. dr. Ivan Rupnik, k uradu za odmerjenje pristojbin v Ljubljano, davčni oficial v Ljubljani, g. Karol Pirc, k okr. glavarstvu v Logatec in konceptni praktikant v Kočevju, g. Aleksander Guzelj, k davčni administraciji v Ljubljani. — Konzul v Jeruzalemu, g. Alojzij Pogar, je imenovan generalnim konzulom, v ministrstvu zunanjih del službujoči vicekonzul, g. Ivan Hočevnar, pa je imenovan konzulom.

— **Promocija.** Gospod Mihael Podlesnik iz Lehna na Pohorju bil je dne 20. t. m. na graškem vseučilišču promoviran doktorjem vsega zdravilstva. Čestitamo!

— **Poroka.** Dne 26. m. m. se je v Ljubljani gospod Vaclav Huel, c. in kr. nadporočnik v Gradcu, z gđ. Vladimiro Hren, hčerko gosp. Fr. Hrena, grajščaka, svetnika trgovske in obrtniške zbornice ter podpredsednika „Narodne Tiskarne“. Iskreno čestitamo!

— **C. kr. trgovsko ministrstvo** je podelilo mestni posredovalnici za delo in službe v Ljubljani 300 kron podpore.

— **Na sveti večer** je bila v hiši gospoda Riharda Dolence na Grmu dvojna zaroka. Zaročili sta se obe hčerki gosp. vodje: Gdč. Ljudmila z zdravnikom g. dr. Arnoštom Dereanijem in gđ. Olga z g. Bogoslavom Skalickim, voditeljem državnih vinogradniških nasadov na Kranjskem. Čestitamo!

— **Otvoritev mestne ubožnice.** V soboto ob 11. uri dopoldne se je otvorilo veliko, prelepo poslopje in najplemenitejšim, humanitarnim svrham namenjeno poslopje: mestna jubilejna ubožnica. Da se postavi to poslopje, je sklenil občinski svet dne 21. decembra l. 1897., in sicer v proslavo 50letnega vladarskega jubileja cesarja Franca Jožefa I. Stavba se je pričela zidati meseca maja l. 1900. in je sedaj dovršena. Zgrajena je v Elbertfeldskem, paviljonskem sistemu, kakor so sezidane vse vzorne ubožnice. Izvršile pa so stavbo, za katero je naredil načrt gosp. arhitekt Fabiani, sledeče tvrdke: Gosp. Tönnies (zidarska, tesarska in ključarska dela), F. Supančič (krovska), A. Uranič (kleparska), Ignac Čamernik (kamnoseška), Srečko Nolli (instalacija vodovoda), Fr. Staré (sobnoslikarska), brata Eberl (pleskarska) in W. Brückener & Comp. (centr. kurjava). Stavbni voditelj je bil mestni stavbni asistent g. Ivan Zemljič. Otvoritve so se udeležili gg.: dež. predsednik baron Hein z glavarjem Haasom, sodni predsednik Levičnik, dvorni svetnik Račič, fml. Chavanne in Baldass, general pl. Angerholz, podpolkovnik Schmied, topničarski in orožniški podpolkovnik in več častnikov, dež. odbornik posl. Fran Povše kot glavarjev zastopnik, župan Ivan Hribar s predsedstvenim tajnikom E. Lahom in več občinskih svetovalcev. G. kanonik Sušnik je ob asistenci dveh duhovnikov poslopje blagoslovil in potem naglašal krščanski, humanitarni namen stavbe. Nato je imel g. župan Hribar daljši govor, v katerem je povedal zgodovino ubožnice in naštel faktorje, ki imajo za zgradbo zasluge. Končno je v nemškem jeziku popisal stavbo, v kateri je že danes 42 ubožcev. Poslopje obstoji iz suterena visokega pritličja in nadstropja. V suterenu so kuhinja, sobe za posle, prostor za centralno kurjavo, pralnica, shramba za perilo in za jedila. V pritličju so dvorana, hodniki in spalnice za možke. V srednjem traktu je lepa, svetla in zračna jedilna dvorana, ki je določena tudi za podnevno bivanje možkih ubožcev. Na levi in desni dvorane so visoki in svetli hodniki, ki se tudi kurijo, ter omare za obleko. Hodniki imajo velika okna ter so zelo prijazni. Dalje sta na levi in desni po dve spalnici za 8 do 20 oseb, dve bolniški sobi in zdravniška soba, kopele s 3 banjami in umivalnica. I. nadstropje je določeno za ženske in so dvorane in sobe razdeljene istotako. Poslopje mestne ubožnice je stalo okoli 220.000 K; za hišo je vrt

6000 m², spredaj je lična železna ograja in vrt z nasadi. Tudi ta stavba je v okras vsemu mestu in še posebnj Vodmatu.

— **Vinarska zadruga v Novem mestu.** Načelstvo dolenjskega kletarskega društva v Novem mestu opozarja svoje zadružnike, da imajo po § 11. zadružnih pravil ostalo polovico podpisanih deležev vplačati do 31. decembra m. l. ter jih tem potom prosi, naj nemudoma vpošljejo zaostale zneske. Ob enem se obrača načelstvo do vseh interesentov, katerim so se vposlala vabila k pristopu, z uljudno prošnjo, da se blagovolijo izjaviti v smislu poslanega jim dopisa.

— **Kletarski tečaji.** Kletarstvo je na Kranjskem, osobito pa na Dolenjskem, še vedno jako zanemarjena stroka. Kmetovalci imajo večinoma le z nizkimi vini opraviti, katerih trpežnost je zlasti letos radi lanske slabe letine jako dvomljiva, ako ž njimi pravilno ne ravnajo. Nobeden napreden in pameten kmetovalec ali vinski trgovec ne bi smel zamuditi prilike, da se v umnem kletarstvu izuči. Sosebno ugodna prilika nudi se mu sedaj v tem oziru pri državni vzorni kleti v Rudolfovem, kjer se prirejajo trodnevni teoretični in praktični kletarski tečaji, pri katerih se lahko v vsem potrebnem temeljito izuči. En tak tečaj vršil se je meseca decembra, prihodnji pa se bode vršil v drugi polovici meseca januarja. Kdor se ga misli udeležiti, zglaš naj se nemudoma (najpozneje do 10. januarja) pri tehničnem vodstvu državnih vinskih zadev v Rudolfovem. Ako bode zadostno število udeležencev, vršil se bode en tečaj še meseca februarja. V interesu napredka na gospodarskem polju, opozarjamo naše gospodarje na ta, zanje prekorišten pouk.

— **Vipavska železnica.** V poskusnem predoru pri Dornbergu se je vdrlo kakih 50.000 kubičnih metrov sveta. Računaje meter po 80 kr. znaša škoda do 40.000 gld.

— **Afera Wallburg.** Ker se govori, da je afera Wallburg zaspala, konstatiramo, da ta afera ni zaspala, ampak stopila v jako zanimiv stadij.

— **Povodenj na barji.** Ljubljani, Išca in ostali potoki so na barji vsled zadnjega deževja narasli, stopili čez bregove ter preplavili ceste in polja. Voda je marsikje pritekla tudi v stanovanja in hleve Barjanov ter povzročila dokaj škode. Res, krasno zimo imamo, vredno, da jo vrag vzame s Falbom vred.

— **Zaznamek dne 2. januarja 1902 izžrebanih obveznic 4 %** posojila kranjskega, katerih glavinski zneski se bodo dne 1. julija 1902. leta v imenski vrednosti izplačali. à 20.000 kron šte. 21, 75; à 10.000 kron šte. 34, 72; à 2.000 kron šte. 33, 94, 107, 130, 131, 136, 168, 234, 316, 355, 548, 574, 586, 627, 749, 828, 939, 906, 1029, 1080, 1251, 1345, 1364, 1501, 1528, 1561, 1643, 1744, 1780, 1811, 1873, 1918, 1941, 2003, 2067, 2081, 2143, 2151; à 200 kron šte. 187, 272, 550, 618, 703, 945, 962, 1016, 1083, 1223, 1430, 1637, 1787, 1825, 1863, 2107, 2343, 2617, 2708, 2914, 2972.

Zaključek:

		Glavinska imenska vrednost
2 komada	à 20.000 kron	40.000 kron
2	à 10.000	20.000
38 komadov	à 2.000	76.000
21	à 200	4.200
63 komadov		skupaj 140.200 kron

Navedene obveznice, izžrebane z glavinskimi zneski v imenski vrednosti, bode kranjska deželna blagajnica v Ljubljani izplačevala zgorej navedenega dne, ravna se po dotičnih veljavnih predpisih. Omenja se, da se bodo izžrebane obveznice, kakor tudi kuponi 3 mesece pred zapadlim rokom izplačevale proti 4 % eskomptni pristojbini.

— Izkaz o izžrebanih in do sedaj še ne izplačanih obligacijah 4 % kranjskega deželnega posojila à 200 kron štev. 646, 699, 712, 1379, 2043; à 2000 kron štev. 590, 640, 1394, 1397, 1398, 1523, 1662, 1681, 2100.

Deželni zbor štajarski se je sešel dne 28. septembra Slovenski poslanci se v smislu sklepa, nadaljevati abstinenco, niso udeležili zasedanja. Prišel je samo posl. Robič ta pa le v svoji lastnosti kot dež. odbornik.

— **Slovenjegraški okrajni zastop**, v katerem imajo Slovenci ravno toliko zastopnikov, kakor Nemci, je izvolil svojim načelnikom Slovenca. S tem so Nemci zadobili večino v zastopu in bodo lahko delali, kar bodo hoteli. Kakor se vidi, so slovenski člani okrajnega zastopa veliki prebrisanci.

— **Deželni zbor goriški** je imel koj v prvi seji burne prizore. Razveljavil je mandat katoliškega poslanca Klavžarja, ker se ta nahaja v kazenski preiskavi zaradi poneverjenja. Razveljavil je pa tudi mandat naprednega poslanca dr. Treota, češ, da ta lani ni bil vpisan v noben imenik občinskih volilcev in torej nima pasivne volilne pravice.

— **Z nožem.** Dne 15. m. m. sta se na poti iz Škofje-loke v Godešice Peter Jugovic in Janez Hafner za šalo metala. Nakrat si je Hafner od necega gledalca tega turnirja izposodil nož in je Jugovica brez najmanjšega vzroka zabodel v prsa ter ga težko ranil.

— **Ušel** je iz blaznice na Studencu Gregor Lavrič iz Ribnice.

— **Tatvina v frančiškanski cerkvi.** Posestniki Ivanki Zakonikovi iz Št. Vida nad Ljubljano v frančiškanski cerkvi v Ljubljani ukradenih 400 kron. Policija je tatice cel dan zasledovala, a ni se posrečilo, je zaslediti in aretovati. Na večer je prišla na južni kolodvor k sekundernemu vlaku mlada deklica, za katero je prinesel postrešek več zabojev. Ta deklica vzbudila je pozornost policijskega stražnika. Začel jo je izpraševati, odkod da je in kam da gre. Deklica se je policaja prestrašila in je skušala prikrivati črno usnjato torbico, katero je imela v roki. Ko jo je stražnik vprašal, kje je dobila torbico, katero boče prikrivati, je zarudela in ni vedela v prvem hipu ničesar povedati. Stražniku se je vse to sumljivo zdelo in začel jo je natančno zaslišavati. Nasledek tega je bil, da je deklica priznala, da je izvršila tatvino v frančiškanski cerkvi. Za ukradeni denar si je nakupila blaga in igrače. Denarja se je dobilo pri njej 320 kron. Tatice se piše Angela Breznik. Stara je 17 let in doma iz Šostanja. Služila je v Ljubljani, a v zadnjem času je bila brez službe. Odpeljati se je nameravala v Spielfeld. Policija je tatice izročila c. kr. deželnemu sodišču.

— **Požar.** V Polzeli v vranskem okraju je nastal v Sieglovi tovarni, kjer se izdeljujejo colna merila, velik požar. Na pomoč so hiteli gasilci iz Št. Petra, Celja, Žaleca, Št. Pavla, Št. Jurija na Taboru in Braslovč. Koliko je požar povzročil škode, nam še ni znano. Nevarnost je bila velika, da ni zgorela cela Polzela, a vstrajnemu delu gasilcev in delavcev se je posrečilo, požar lokalizirati.

— **Uboj v zaporu.** Dne 30. septembra m. l. se je bil pripetil v Vižinadi (v Istri) strašen dogodek. Radi tega dogodka je stavil poslanec Spinčič dne 22. oktobra v zbornici poslancev nastopno interpelacijo: „Dne 30. septembra m. l. na praznik patrona naše župnije, je v gostilni pri „Filomeni“ došlo do preprirov med delavci hrvatske in italijanske narodnosti, najetimi na gradbi železnice. Občinski redarji so nekega mladega Hrvata odvedli v zapor. Dasi ni nikdo videl v gostilni, da bi bil mladi mož tepen pred ali po njegovem aretovanju, so ga vendar naslednjega dne našli mrtvega vsled groznih udarcev. Prebivalstvo in delavci so najhuje razburjeni proti redarjem. Na licu mesta je bila sodna komisija in nade-

jati se je, da se dotični zlikovci razkrijejo. Ker se nam ta zločin predstavlja groznim, in ker v Istri ne bi bil to prvi slučaj, da varnostni organi postopajo na najgrozoviteji način z državljanmi hrvatske narodnosti, smatrajo podpisani za svojo dolžnost, staviti do ekselence minist. predsednika in do ekselence ministra za pravosodje nastopno vprašanje: Sta li njihovi ekselenci pri volji označiti dogodek, dati najstrožje preiskati ter sporočiti zbornici o vspehu preiskave ter eventuelno ukreniti energične odredbe, da se taki in slični slučaji grdega postopanja od strani varnostnih organov v Istri ne bodo več ponavljali, in sploh, da bodo varnostni organi prisiljeni strogo vršiti svoje dolžnosti?“ Ministrski predsednik Körber je v seji poslanske zbornice dne 9. decembra odgovoril na to interpelacijo in sicer v sporazumljenju z ministrom za pravosodje. Rekel je: „Dne 30. septembra 1901. ob 10. uri zvečer je došlo v gostilni v Vižinadi do dejanjskih preprirov med delavci hrvatske in italijanske narodnosti; posredujoči trije občinski redarji so aretirali hrvatskega delavca Tomaža Cvitkovića in so ga odvedli v zapor. Naslednjega dne so našli Cvitkovića v občinskem zaporu umirajočega in je kmalu na to umrl. Kot vzrok smrti se je konstatiralo zlomljenje senčne, oziroma kosti temenice. Proti občinskim redarjem je več prič izreklo obtožbo, da so Cvitkovića, ki da je bil ob aretiranju še popolnoma nepoškodovan, ko so ga eskortirali, suvali ob zid in da je sosebno redar Peter Clamar z udarcem s pestjo na glavo Cvitkovića istega tako poškodoval, da se je okrvavljen zgrudil na tla. Clamar pa taji vsako krivdo in trdi, da je bil Cvitković med eksortiranjem zadet od kamena, vrženega od neznane strani!! Proti Clamarju se je uvedla sodna preiskava, ki je dovela do tega vspeha, da je proti njemu uložena obtožba radi ubojstva.

— **Poneverjenje.** V Trstu je trgovski potovalec Josip Jaritz poneveril svoji tvrdki 5255 kron in je potem pobegnil. Klatil se je po Krasu okoli. S svojo radodarnostjo po gostilnah je obrnil pozornost nase. Tako je v Lipici plačal za večerjo 100 kron in v Sežani je delil med goste, katerih še poznal ni, trabuke. V Sežani so ga prijeli in našli pri njem 4040 kron. V zaporu se je Juritz skušal obesiti.

— **Brzovlak v restavraciji.** Da ima tudi železniški stroj včasih svoje muhe, dokazal je nedavno sledeči slučaj, ki se je pripetil na kolodvoru v Frankobrodu. Ob tretji uri po noči pridrivil je brzovlak, ki bi imel priti dve uri pozneje, z velikansko hitrostjo na kolodvor. Pred očmi osobja, ki si vsega tega ni moglo razlagati, niti ni imelo časa, drvil je kar naravnost proti velikemu stebru, ki je podpiral verando kolodvorske restavracije, ter ga podrl, posmuknil mimo grede omaro s časniki, ki se navadno prodajajo na kolodvorih ter jo razdrobil, da je vse časopisje kakor listje letelo po peronu, zapuhal še parkrat ter slednjič obstal v restavraciji prvega razreda. Da je sploh obstal, bila je zasluga strojevodje, ki je, ne ozirajoč se na smrtno nevarnost, vstrajal na svojem mestu, ter z zadnjo močjo zavil zaporo. Vse to se je vršilo v teku nekaterih sekund in nikdo ni imel časa premišljevati, kaj in kako se vse to vrši. Potem še le, ko je stopil začneli strojevodja iz svojega sedeža tam v zdivjani lokomotivi, se je začelo povpraševanje, kaj se je prav zgodilo. Stvar seveda je bila navadna železniška nesreča, ki pa se je izredno srečno končala, tako da je splošna situacija dogodivše se zmešnjave napravljala vsem pričujočim zabavo. Mej potem je po besedah strojevodje počila zavora na stroju, torej mu ni bilo možno zadržati vlaka, ki je drvil, da je dve uri prezgodaj prišel. Da ni našel pripravljenih tračnic in priprav za svoj sprejem se razume, ter drvil dalje, toda z nadčloveško močjo hotel ga je strojevodja ustaviti na tem kolodvoru, kjer pa je v silnem diru skočil iz tračnic in z zadnjimi močmi drvil v restavracijski prostor, kjer je obstal. Hotel se je najbdkže malo okrepčati. Kurjač jo je odkuril vže zunaj, boječ se za svoje kosti

ter si vzlic tej previdnosti pri skoku iz lokomotive zlomil roko. V restavraciji nahajal se je samo en gost, ki pa po njegovih lastnih besedah ni ničesar videl, ker pri velikanskem dimu in polomu, ki je nastal, ni mislil drugzega, kakor da se je vse na njega podrlo. Ko se je zavedel, ležal je med polomljenimi mizami, med raztresenimi časopisi in pobito posodo. Stroj pa je stal veličastno in zmagonosno pod krasnim restavracijskem kandeladrom in krog njega ljudje, ki so občudovali to nenavadno predrznost lokomotive. V jutro po nezgodi bilo je na kolodvoru vže vse v navadnem redu in svojeglavna lokomotiva je vže zdravila svoje polomljene ude v železniških kovačnicah.

— **Obupen čin reveža.** V Korneuburgu je prišel te dni 50letni Ivan Meixner k redarstvu prosit, da bi ga sprejeli v prisilno delavnico, ker ne more dobiti radi svoje starosti nikjer več dela. Ker ni Meixner ničesar zakrivil in je bil torej povsem pošten človek, ni moglo redarstvo ustreči njegovi želji ter ga je zato odslovilo. Tako je bil revež zopet na cesti. 16. m. m. pa so zgorela gospodarska poslopja posestnika Beera v Korneuburgu, in Meixner se je javil, da je on zanetil ogenj, da bo tako dobil zavetje v — prisilni delavnici. Požigalec so zaprli.

— **Dragocen zemljevid** dala si je napraviti Saksonska vlada. Na zemljevidu ni označeno samo površje kraljestva, temveč je opisan vsak kosec ondotne zemlje, kaj krije v sebi, li sestoji iz kamenja, rude, premoga, itd. Tudi površje je na zemljevidu prav natančno označeno, kakova je zemlja, ali kamenita, ilovica, prodorna ali težka. Ta zemljevid ima za rudarstvo veliko vrednost, ker se iz njega prepriča vsakdo na prav lahek način o svojstvu enega ali drugzega dela države. Sestava tega zemljevida potrebovala je izvedenih rudoslovcev ter je stala 4 milijone kron.

— **Tudi južnoafriška vojna.** V Melbourne so naložili velikanski parnik z 700 konji za južno Afriko. V lepem vremenu so se konji odpeljali, namenjeni, da s svojimi kopiti pomagajo zatreti burski narod. Toda tem ni bila sojena ta uloga. Poveljnik omenjenega parnika pripoveduje v nekem nemškem časopisu o tej vožnji sledeče: Dne 12. oktobra nahajali smo se, nič slabega sluteči, 100 milj od suhe obali. Naenkrat nastali vihar pokvaril nam je gonilni stroj in sedaj smo bili brez moči nasproti valovom, ki so kakor hiše veliki drvili čez našo ladijo. Prizori — pravi dalje — ki so se vršili med konji, se ne dajo popisati. Zdivjane živali klale so se med seboj, da je kri curkoma tekla na vsih krajih čez ograje. Nikdo iz med moštva si ni upal približati se ubogim živalim, katere so bile popolnoma zgubljene. Ko se nam je

po več dnevih neznanega trpljenja posrečilo priti v zavetje, bilo je 200 konj popolnoma mrtvih, ostalo je še 500 konj, ki pa so vsi več ali manj ranjeni in popolnoma nerabni za vojno. Tako povsod preganja krivične Angleže zaslužena šiba nemile usode.

— **Pet lastnih otrok umoril.** Kakor poročajo listi, se vrši v Chartresu, na Francoskem, obravnava proti kmetu Edvardu Briereju, ki je umoril 21. aprila po noči svojih pet otrok. Hotel se je oženiti z mladim, bogatim dekletom, a to je dejalo, da ne mara vdovca s peterimi otroci. Briere vse taji ter pravi, da so bili isto noč roparji v njegovi hiši in so ti otroke umorili mej tem časom, ko je bil on v gostilni. Toda dokazi so skoro popolnoma jasni, da je Briere sam morilec.

— **Drag pes.** Na Angleškem, kjer se mnogo pečajo z vzgojo psov, kupil je ameriški milijonar krasnega psa za 20.000 dolarjev, ter je zato poslal iz San Frančiška v Ameriki več oseb na Angleško, da mu krasnega in še bolj druzega psa srečno pripeljejo v Ameriko. Pes je pri dobri oskrbi res prišel srečno v roke gospodarja, toda menda mu je bilo dolgočas po meglenem Londonu. Čez nekaj dni so ga našli mrtvega. Milijonarju bilo je vendar bržkone nekoliko žal za toliko dolarjev.

— **Žrtve svetilnega plina.** V Hietzingu so stanovale v skupni sobi tri žene, vsaka stara nad 60 let. Ko je prišla 15. m. m. njih postrežnica v sobo, je našla vse tri na posteljah v nezavesti, v nos pa jej je vdaril duh po plinu. Poklicala je urno ljudi na pomoč, in dognalo se je, da je prišel strupen plin s ceste iz neke poškodovane cevi v sobo. Starke bodo vsled zastrupljenja skoraj gotovo umrle.

Loterijske srečke.

V Lincu dne 28. decembra t. l.: 60, 62, 17, 31, 38.

V Trstu dne 28. decembra t. l.: 17, 22, 6, 19, 2.

V Pragi dne 31. decembra t. l.: 13, 38, 23, 9, 21.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 3. januarja 1902. Pšenica K 9 20 h, rž K 7 — h, ječmen K 7 50 h, oves K 8 — h, ajda K 7 — h, proso K 7 — h, turšica K 6 20 h, leča K 9 — h, fižol K 8 — h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Predzadnji teden.

Srečkanje nepreklicno
16. januarja 1902.

Glavni dobitnik
40.000 K
vrednosti.

Srečke za tople sobe.
Srečka stane 1 krono.

Priporoča
 J. C. Mayer,
menjalnica v Ljubljani.